30/10/2024

Φθιώτιδος Συμεών: «Η Αγία Αναστασία επέλεξε να μαρτυρήσει για τον Χριστό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην Ανατολική Φθιώτιδα και στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου Μύλων Πελασγίας ιερούργησε, χθες, για μία ακόμη φορά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών επί τη μνήμη της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας κατά την δεύτερη μεγάλη πανήγυρη της Μονής, σε απευθείας μετάδοση από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

«Η Αγία Αναστασία προβάλλει μπροστά και σε μας μέσα από τη δική της μεγάλη ασφαλώς επιλογή που υπερβαίνει τα δικά μας μέτρα, προβάλλει όμως κάτι το οποίο είναι μέσα στα δικά μας μέτρα και αυτό που προβάλλει και είναι μέσα στα δικά μας μέτρα είναι το ερώτημα του τι χρήση εμείς κάνουμε της ελευθερίας μας, πώς εμείς μεταχειριζόμαστε καθημερινά τη δυνατότητά μας να επιλέξουμε το αγαθό και όχι το κακό, να επιλέξουμε αυτό που θέλει ο Θεός και όχι αυτό που θέλει

ο κόσμος, να επιλέξουμε το ορθό, το κανονικό, το ευάρεστο στο Θεό και όχι αυτό το οποίο είναι εφάμαρτο, είναι εμπαθές και εν τέλει μας χωρίζει από το Θεό», είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Στο Ιερό Αναλόγιο προέστη ο Διευθυντής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ με τον Μουσικολογιώτατο Αρχιμ. π. Δαμασκηνό Ξηρομερίτη και την συνοδεία τους.

Ο Σεβασμιώτατος εκόμισε προς ευλογία και ενίσχυση της Καθηγουμένης της Μονής, γερόντισσας Ιουστίνας και της εορτάζουσας αδελφής, μοναχής Αναστασίας, **απότμημα της Τιμίας Χείρας του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά,** στο πλαίσιο της 4ης Παμφθιωτικής Λιτανείας, υπό τον τίτλο: **«Λιτανεύοντας τον Ευαγγελιστή της χαράς 2024»,** η οποία συνεχίζεται καθ΄όλο το μήνα Οκτώβριο σε σε όλη την μητροπολιτική περιφέρεια.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Η Αγία Αναστασία υπήρξε ένας από τους ανθρώπους μέσα στην ιστορία του κόσμου μέχρι σήμερα, όπου έκανε καλή χρήση αυτού που ονομάζεται από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, αυτεξούσιο. Οι προπάτορές μας ο Αδάμ και η Εύα έκαναν κακή χρήση του αυτεξουσίου. Ο Θεός μας αγαπά τόσο πολύ, ο Δημιουργός Θεός, ώστε κατά την Δημιουργία μας έδωσε το αυτεξούσιο, την ελευθερία. Και τι σημαίνει ελευθερία;

Σημαίνει δικαίωμα επιλογής. Σημαίνει, ότι μπορώ να κάνω το κακό αλλά επιλέγω το αγαθό, σημαίνει μπορώ να αμαρτήσω αλλά επιλέγω να ζήσω ενάρετα. Επιλογή ελευθερίας σημαίνει, μπορώ να σταδιοδρομήσω σε βάρος των άλλων, να αδικήσω, να κατακρίνω, να συκοφαντήσω, να ζήσω με έναν τρόπο αντικοινωνικό και μη ανθρώπινο και παρά ταύτα επιλέγω να αγαπώ, επιλέγω να συγχωρώ, επιλέγω να συνεργάζομαι, επιλέγω να είμαι τίμιος, επιλέγω τον τρόπο ζωής που προτείνει ο Χριστός μέσα από το Ευαγγέλιό Του. Το βλέπουμε αυτό στο πρόσωπο της Αγίας Αναστασίας πάρα πολύ έντονα.

Θα μπορούσε να ζήσει μία τρυφηλή και άνετη ζωή. Γνωρίζουμε από την ιστορία και από τη βιογραφία της ότι καταγόταν από ένα πολύ εκλεκτό σπίτι, είχε όλες τις δυνατότητες εκείνη την εποχή να κάνει μία «πολύ καλή ζωή». Θα μπορούσε να έχει ό,τι θέλει, ό,τι φορέματα θέλει, ό,τι κοσμήματα θέλει, θα μπορούσε να έχει υπηρέτες να την υπηρετούν, να μη χρειαστεί καθόλου να μαγειρέψει, καθόλου κουζίνα, καθόλου φωτιά, ούτε ένα ξυλαράκι να μην ανάψει, να τα έχει όλα έτοιμα και να απολαμβάνει. Θα μπορούσε λοιπόν να δημιουργήσει οικογένεια, να απολαύσει τις ηδονές αυτού του κόσμου, θα μπορούσε τα πάντα «κατά άνθρωπον»

στην εποχή, στην οποία βρισκόταν.

Και τι επέλεξε η Αγία Αναστασία; Επέλεξε τον ασκητικό βίο. Γι’ αυτό υμνολογείται όχι μόνο ως μάρτυρας αλλά και ως Οσία. Για την Εκκλησία μας είναι Οσιομάρτυς και μάλιστα σε μία πρώιμη εποχή, που δεν είχε αναπτυχθεί οργανωμένα ο μοναχικός βίος, όπως αργότερα, παρά ταύτα πούλησε όλα τα υπάρχοντά της, εγκατέλειψε τα πάντα, τα διένειμε στους πτωχούς και επέλεξε την οδό της ακτημοσύνης, της παρθενίας και της υπακοής της απόλυτης στο Θέλημα του Θεού. Επέλεξε να γίνει ασκήτρια και μονάχη, να ζήσει μόνο για τον Θεό, να επικοινωνεί μόνο με τον Θεό, πλούτος της να είναι ο Θεός, ομορφιά της να είναι ο Θεός, κόσμημα της να είναι ο Θεός, ένδυμα της να είναι ο Θεός. Τα πάντα μέσα στην καρδιά της να είναι Χριστός.

Και δεν έμεινε μόνο σε αυτή την επιλογή. Όταν βρέθηκε αντιμέτωπη με δυσκολίες της εποχής, με κατεστημένες σκληρές δυνάμεις, γιατί η Αγία Αναστασία ζει στην πιο δύσκολη εποχή για τον χριστιανισμό, στο πιο σκληρό και μεγάλο διωγμό, σε τέτοιο μάλιστα διωγμό απροκάλυπτο, που εξέδιδαν οι τότε αυτοκράτορες διατάγματα με τα οποία απαγορευόταν με ποινή θανάτου η πίστη στον Χριστό και όχι μόνο αυτό, υπήρχε υποχρέωση να θυσιάζουν οι άνθρωποι στα είδωλα. **Ευρισκόμενη η Αγία Αναστασία μέσα σε μία τέτοια εποχή και μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον παρέμεινε πιστή στην επιλογή ελευθερίας την οποία έκανε και ήταν ο Χριστός, παρέμεινε μέχρι τέλος σταθερή, αμετακίνητη και αδιάπτωτη στην επιλογή που έκανε να κάνει σωστή χρήση της ελευθερίας της, γι’ αυτό και έφτασε μέχρι το μαρτύριο και αξιώθηκε και του μαρτυρίου της συνειδήσεως που είναι η μοναχική επιλογή και του μαρτυρίου του αίματος, που είναι η επιλογή των Μαρτύρων.**

Ήταν επιλογή της να μαρτυρήσει. Θα μπορούσε πάρα πολύ εύκολα ακόμα και με έναν ελιγμό, μία διπλωματία, με μία έστω σιωπηλή αποφυγή να εκφραστεί και να ομολογήσει τον Χριστό, θα μπορούσε να γλιτώσει το κεφάλι της, να γλιτώσει το μαρτύριο, να γλιτώσει τη ζωή της και να παρατείνει τη βιολογική της επιβίωση, αλλά όχι την πνευματική της αιώνια ζωή που είναι ο Χριστός και η μετοχή στη βασιλεία Του.

Αν η Αγία Αναστασία εκείνη την εποχή που δέχθηκε τον εκβιασμό, την απειλή, την πίεση να αρνηθεί τον Χριστό, για να περάσει καλά και να σωθεί, αν είχε κάνει εκείνη την επιλογή την πεπατημένη δηλαδή, ποιος θα τη γνώριζε σήμερα; Θα μιλούσε κανείς σήμερα για την Αγία Αναστασία τη Ρωμαία; Θα ασχολείτο κανείς σήμερα με τη ζωή της; Θα υπήρχε η ανάγκη να υπάρχει εκκλησάκι εδώ αφιερωμένο στην Αγία; Θα υπήρχαν τα Ιερά της Λείψανα, οι Ακολουθίες της για να την εορτάζουμε στο Άγιο Όρος και αλλαχού και σ όλη την Ορθοδοξία; Ποιος θα

γνώριζε την Αγία Αναστασία;

Άρα ακόμα και «κατά άνθρωπον», αλλά πνευματικά «κατά άνθρωπον» να σκεφτούμε, **η αγιότητα είναι η καλύτερη επιλογή,** είναι αυτή που καθιστά τον άνθρωπο πραγματικά διάσημο, πραγματικά αναγνωρίσιμο, πραγματικά επιφανή, πραγματικά ηγετική προσωπικότητα μέσα στην ιστορία. Κανείς δεν θα γνώριζε την Αγία Αναστασία. Θα ήταν σαν μία από τις πολλές, πολλές παλλακίδες, θα ήταν τότε στο παλάτι του αυτοκράτορα, πολλές κοπέλες θα πέρασαν καλά και θα είχαν τα αγαθά του τότε κόσμου, αλλά θα χάθηκαν μέσα στο πυρ της λανθασμένης επιλογής, της κακής χρήσης του αυτεξουσίου. Για μια πρόσκαιρη απόλαυση έχασαν την αιώνια απόλαυση και εδώ για μία πρόσκαιρη οδύνη απέλαβε την αιώνια ηδονή η Άγια Αναστασία και όχι μόνο απέλαβε και απέλαυσε και απολαμβάνει, αλλά προσφέρει και σε εμάς κι αυτό είναι το συγκλονιστικό.

Δεν είναι ότι έγινε Αγία για τον εαυτό της. **Έγινε Αγία για εμάς, για να θεραπεύει τους ασθενείς, για να παρηγορεί τους θλιμμένους, για να δίνει κουράγιο στις μοναχές στο δικό τους μαρτύριο συνειδήσεως, για να δίνει κουράγιο στους ασκητές, τους μοναχούς με το Μαρτύριο της, για να δίνει κουράγιο σε άλλους Μάρτυρες, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι όλοι οι Μάρτυρες μέσα στο διάβα της ιστορίας της Εκκλησίας μέχρι και τους Νεομάρτυρες τους τελευταίους μέχρι και τους σημερινούς Μάρτυρες χριστιανούς στη Μέση Ανατολή, όλοι οι Μάρτυρες λαμβάνουν δύναμη από τους προγενέστερους Μάρτυρες.** Αν δεν υπήρχαν τα Μαρτύρια και αν δεν υπήρχαν οι Αγίες Τράπεζες που είναι εγκαινιασμένες και θεμελιωμένες πάνω στα Λείψανα των Μαρτύρων, δεν θα υπήρχε έμπνευση, παράδειγμα, για να υπάρχουν μέσα στο διάβα της ιστορίας και νέοι Μάρτυρες και να ομολογούν τον Χριστό και να δίνουν τη ζωή τους ολόκληρη για την αγάπη του Χριστού.

Η Αγία Αναστασία προβάλλει μπροστά και σε μας μέσα από τη δική της μεγάλη ασφαλώς επιλογή που υπερβαίνει τα δικά μας μέτρα, προβάλλει όμως κάτι το οποίο είναι μέσα στα δικά μας μέτρα και αυτό που προβάλλει και είναι μέσα στα δικά μας μέτρα είναι το ερώτημα του τι χρήση εμείς κάνουμε της ελευθερίας μας, πώς εμείς μεταχειριζόμαστε καθημερινά τη δυνατότητά μας να επιλέξουμε το αγαθό και όχι το κακό, να επιλέξουμε αυτό που θέλει ο Θεός και όχι αυτό που θέλει ο κόσμος, να επιλέξουμε το ορθό, το κανονικό, το ευάρεστο στο Θεό και όχι αυτό το οποίο είναι εφάμαρτο, είναι εμπαθές και εν τέλει μας χωρίζει από το Θεό».

Ακολούθησε η Ιερά Λιτανεία μέχρι το Παρεκκλήσιο της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας και ακολούθως μοναστηριακό κέρασμα για όλους τους προσκυνητές.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου